

ov

Wahl im Abt

10

U. g. 17, 9

POSITIONES

De

Interdictis in genere, & quatuor

prioribus illorum speciebus;

Quas,

AUXILIANTE DEO,

PRÆSIDE

WOLFGANG-ADAMO Lauterbach/

U.J.D.& Prof.h.t. Rectore,

Exercitii gratia

*Publicæ Amicorum disquisitioni**submittit*

PAULUS WÖRFEL, Norib.

Ad diem 17. Decembr.

M. DC. LV.

Tubingæ,

TYPIS KERNERIANIS.

Nobilissimis, Ampliss. & Consultissimis
VIRIS,

DN. WILHELMO LUDWEL, Cod. &
Feud. in almâ Altorfinâ P. P. & Primario, Celsiss. Princi-
pis Palatini Consiliario gravissimo.

DN. NICOLAO RITTERSHUSIO,
Pand. ibidem P. P. Affini suo Parentis ad instar hono-
rando.

DN. IOHANNI KOB, Instit. ibidemque P. P.
& h. t. Facultatis suæ Decano Spectatissimo.

ſctis Celebratissimis, & inclytæ Noribergensium
Reip. à Consiliis, Dominis Præceptoribus ac Patronis suis
veneranter suspiciendis.

Positiones hæc

eò, quo par est animi culta
& observantiâ,
sacras esse voluit

PAULUS WÖRFEL,

3.
CUM DEO!

POSITIO I.

Interdicta olim nihil erant aliud, quam iussa & præcepta Magistratum, quibus maximè in causis possessionum vel quasi possessionum aliquid fieri vel jubebant vel prohibebant.

II.

Iussi si interdictis non obtemperabant, adversus ipsos, Magistratus itidem implorati, vel manu militari & via executivâ procedebant, vel civilibus ex causis Actionem concedebant.

III.

Novo jure mutatus est ille interdicendi modus, & in causis quoque possessionum statim actiones proponuntur.

IV.

Interdicta licet in rem videbantur concepta, omnia tamen erant personalia. Actiones quæ pro his exercentur, & in causis maximè possessionum vel quasi possessionum competunt, quædam sunt Reales, quædam verò Personales; quædam simplices, quædam duplices, nimirum retinendæ possessionis; quædam annuæ, quædam verò perpetuæ.

V.

Interdicta versantur vel circa jus personarum, vel circa jus rerum; & hæc vel circa res divini, vel humani Juris. Posterioris generis iterum sunt vel publica vel privata; hæcque vicissim vel universalia vel singularia.

VI.

Ratione finis dividuntur in prohibitoria, restitutoria & exhibitoria; & quæ rem familiarem spectant, sunt vel adipiscendæ, vel retinendæ, vel recuperandæ possessionis.

C 2

Ratio.

4.

VII.

Ratione processus hodie judicia Possessoria à Dd. dividuntur in ordinaria sive plenaria, & extraordinaria, summaria sive summarissima.

VIII.

Summarium differt ab ordinario, 1. quoad iudicii constitutionem, 2. quoad probationem, 3. ratione sententiæ. Et exceptio rei iudicatæ in Summario, non nocet agenti in ordinario possessorio. In Summario enim tantum definitur, quis interim in possessione esse debeat, in plenario verò de ipsâ agitur possessione, ad quam scilicet illa pertineat.

IX.

Commodius est possessorio agere, quam petitorio.

X.

Petitorium tanquam principale absorbet iudicium possessorium. Victus verò in possessorio non repellitur in petitorio.

XI.

Solo possessorio intentato, Judex de petitorio pronunciare non potest; licet ex probationibus iusta petitorii causa appareat.

XII.

Sic etiam solo petitorio instituto, super possessione iudicari nequit.

XIII.

Actor tamen, qui petitorium instituit, eo pendente, ante conclusionem ad possessorium transire non prohibetur.

XIV.

Possessorium & petitorium tractari & determinari debent coram eodem Iudice.

Prius

XV.

Prius tamen tractari & determinari debet possessorium; & eo demum finito admittendum est petitorium. Licet enim petitorium ratione effectus sit principale: ratione tamen ordinis possessorium est primum, petitorium secundum.

XVI.

Possessorium & petitorium verè cumulari nequeunt; quod ipsum Jure Civili non tantum verum esse existimamus de possessorio retinendæ, sed etiam de possessorio acquirendæ & recuperandæ possessionis.

XVII.

Moribus tamen nostris, secundum Jus Canonicum, cumulatio petitorii & possessorii acquirendæ & recuperandæ permittitur; ita tamen ut judex, si hoc ipsi commodius videatur, etiam de sola possessione pronunciare possit.

XXIII.

Interdictum *Quorum bonorum* est universale, adipiscendæ possessionis, & differt ab hereditatis petitione.

XIX.

Hoc interdictum non descendit ex quasi contractu, nec est actio personalis, sed propiùs ad naturam realium actionum accedit.

XX.

Datur bonorum possessori & heredi; testamentario & legitimo, suo & extraneo, etiam in legitima instituto; verum in re certâ instituto, quâ tali, nunquam competit.

XXI.

Datur adversus illos, qui aut universa bona, aut rem tan-

tum singularem hereditariam pro herede vel pro possessore possident, idque verè, vel fictè.

XXII.

Hoc interdictum etiam ad res incorporales pertinere, exinde quoque probat Bernhard **Wiedendruck**; quia ipsa bonorum possessio & hereditas, quæ hoc iudicio petitur, incorporalis est. Sed malè.

XXIII.

Nec meliores sunt ejus rationes, quibus ostendere conatur, hoc interdictum etiam de actionibus personalibus dari.

XXIV.

Exceptio dominiæ excludit hoc interdictum, licet ipsa non probetur in continenti.

XXV.

Remedium *L. f. Cod. de Edict. D. Hadr. tollendo*, non est condictio ex lege, & datur etiam filio in legitima instituto; non verò ratione supplementi ex lege debiti.

XXVI.

Utile competit etiam heredi in re certâ instituto. Cur verò nonnulli hoc remedium donatario mortis causa concedant, & legatario denegent, rationem videmus nullam.

XXVII.

Legitimo heredi non competit; nec illi qui in nuncupativo testamento heres institutus est: nisi illud postea à Notario in publicum instrumentum fuerit redactum.

XXVIII.

Ut autem quis per hoc remedium possessionem obtineat, non sufficit, si iudiciale exhibeat testamentum, de quo
non

non apparet, quod illud ab ipso testatore Judici fuerit oblatum.

XXIX.

Interdictum *Quod Legatorum*, per l. pen. C. ad L. Falcid. tacite quasi sublatum esse, falsum est.

XXX.

Cessat interdictum *Quod Legatorum*, si defunctus rem mortis causa donatario tradiderit, vel Legatarius officio Judicis rem legatam consecutus sit. Cessante verò Lege Falcidiâ, non statim cessat hoc interdictum.

XXXI.

Legatarius in omnibus casibus, in quibus locum habet interdictum *Quod Legatorum*, salvas retinet actiones ipsi ad legatum consequendum competentes.

XXXII.

Si heres rem legatam apprehenderit, & postea legatarius propriâ authoritate ejusdem possessionem non vacuum occupaverit, ipsi quidem actiones denegantur, sed tunc interdictum *quod Legatorum* non habet locum.

XXXIII.

Interdictum *ne vis fiat ei, qui in possessionem missus est*, interdum est adipiscendæ, interdum retinendæ, interdum recuperandæ possessionis.

XXXIV.

Actio nomine hujus interdicti competens est personalis, & datur, quanti res est, propter quam quis in possessionem missus est.

XXXV.

Quamvis verò Actor hac actione æstimationem illam consecutus sit, debitor tamen eo ipso non liberatur.

Actio

XXXVI.

Actio de tabulis exhibendis est personalis & perpetua; quam heredi competere simpliciter negat Antonius Faber, *ad l. 3. §. 8. ff. ad exhibend.* Sed nos distinguendum esse existimamus: an scilicet heres scriptus hereditatem adierit, an verò non. Priori in casu procedit Fabri sententia: verum posteriori in casu heredi hæc actio omninò competit.

XXXVII.

Et datur adversus illos, qui possident vel dolo possidere desierunt, de tabulis cujuscunque ultimæ voluntatis, etiam mortis causa donationis.

XXXVIII.

Nec refert validæ an invalidæ, priores an posteriores, perfectæ an imperfectæ sint tabulæ.

XXXIX.

Hæc actione convictus si non exhibeat, æstimationem ejus, quod actori in tabulis adscriptum est, præstare tenetur.

XL.

Nec tamen heres per æstimationem legati à tertio non exhibente præstitam liberatur.

SSO

§

94 A 7360

94 A 7360

ULB Halle

3

002 381 974

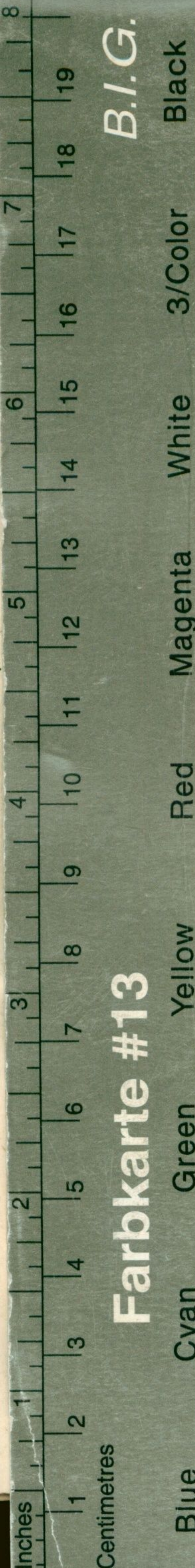

sb.

7360

A **F** **o** **r** **i** **t** **e** **s** **e** **t** **o** **m** **n** **i** **a** **q** **u** **e** **m** **o**
h **u** **m** **a** **n** **i** **d** **i** **c** **t** **e** **s** **e** **t** **a** **l** **l** **e** **g** **i** **a** **s** **e** **m** **e** **n** **t**

ONES

ere, & quatuor

speciebus;

E D E O,

E

A M O Lauterbach/
: Rectore,

tia

disquisitioni

F E L, Norib.

ecembr.

V.

IANIS.

